

2. Preskúmaním tretej a štvrtej prejudiciálnej otázky sa neodhalila žiadna skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na platnosť rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, vzhľadom na články 6 a 47 Charty základných práv Európskej únie.

(¹) Ú. v. EÚ C 413, 9.12.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 27. januára 2021 – Európska komisia/Rakúska republika

(Vec C-787/19) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom – Dane – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Články 306 až 310 – Osobitná právna úprava pre cestovné kancelárie – Uplatnenie na všetky typy zákazníkov – Vnútroštátna právna úprava, ktorá vylučuje cestovné služby poskytované zdaniteľným osobám, ktoré ich využívajú na svoje podnikanie – Článok 73 – Základ dane – Určenie základu dane paušálne pre skupiny plnení a pre súbor plnení poskytnutých v určitom zdaňovacom časovom rámci – Nezlučiteľnosť)

(2021/C 88/12)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. Wasmeier a J. Jokubauskaitė, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rakúska republika (v zastúpení: F. Koppensteiner a A. Posch, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Rakúska republika si tým, že cestovné služby poskytované zdaniteľným osobám, ktoré ich využívajú na svoje podnikanie, vylučuje z osobitnej právnej úpravy dane z pridanej hodnoty (DPH) uplatniteľnej na cestovné kancelárie, a tým, že cestovným kanceláriám v rozsahu, v akom sa na ne táto osobitná právna úprava uplatňuje, umožňuje, aby základ DPH určili paušálne pre skupiny plnení a pre súbor plnení poskytnutých v určitom zdaňovacom časovom rámci, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 73, 306 až 310 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty.
2. Rakúska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 413, 9.12.2019.

Odvolaie podané 15. júna 2020: ZU proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 31. marca 2020 vo veci T-499/19, ZU/ESVČ

(Vec C-266/20 P)

(2021/C 88/13)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaieľ: ZU (v zastúpení: C. Bernard-Glanz, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska služba pre verejnú činnosť

Uznesením z 20. januára 2021 Súdny dvor (siedma komora) rozhodol, že odvolaie sa zamietá sčasti ako zjavne neprístupné a sčasti ako zjavne nedôvodné, a že odvolaieľ znáša svoje vlastné trovy konania.